

**คำสวดบูชาเทพต่าง ๆ
และเทพศักดิ์สิทธิ์**

คำสวดบูชาเทพต่างา

และ เทพทัตตาเดระ

มณฑลจรรณม

คำสวดบูชาเทพและเทพีองค์ต่างๆ เพื่อความเป็นสิริมงคล

ศรีगणेशाय नमः ।

ศรี คณศาย นมะ (จรี-กะ-เน- ฉา-ยะ/ นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้พระคณศ

ศรีसरस्वत्यै नमः ।

ศรี สรสวตโย นมะ (จรี สะ-รัส-วัต-ตโย/ นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้ พระสรสวดี

ศรีगुरुभ्यो नमः ।

ศรี กรุภโย นมะ (จรี กุ-รุ-ภโย/ นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้ครูทั้งหลาย

ศรีपादश्रीवल्लभाय नमः ।

ศรีปาทศรีवलลภาย นมะ (จรี-ปา-ตะ-จรี-วัล-ละ-ภา-ยะ/ นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้พระศรีปทะ ศรีวัลลพะ

ศรีनृसिंहसरस्वत्यै नमः ।

ศรีนฤสิงหสรวาตโย นมะ (จรี-นฤ-สิง-หะ-สะ-รัส-วะ-ตโย/ นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้พระนฤสิงหสรวดี

श्रीसद्गुरुदत्तात्रेयाय नमः ।

ศรีสทศรุตตดาเตรยาย นมะ

(ฉรี-สัด-กู-รุต-ตา-เตร-ยา-ยะ /นะ-มะ-หะ)

ขอไหว้พระทตดาเตรยะ ผู้เป็นครูที่ได้บรรลूसัจธรรมอันสูงสุดแล้ว

บทสวดสรรเสริญพระกตดาเตรยะ

बालार्कप्रभमिन्द्रनीलजटिलं भस्माङ्गरागोज्ज्वलं
शान्तं नदविलीनचित्तपवनं शार्दूलचर्माम्बरम् ।
ब्रह्मज्ञैः सनकादिभिः परिवृतं सिद्धैः समाराधितम्
आत्रेयं समुपास्महे हृदि मुदं ध्येयं सदा योगभिः ॥

พาลารุกปรภมินทรนีลจฏิลํ ภสฺมางคราโคจวล์
ศานตํ นทวิลีนจิตตปวนํ ศารตุลจรมามพรม ।
พฺรหฺมชฺฌเญะ สนกาทีภึะ ปรีวฤตํ สิฑฺฒไะ สมาราธิตม
อาเตรยํ สมุปาสมเห หฤติมุทํ ฌเญยํ สดา โยคิภึะ ॥

คำอ่านออกเสียงที่ใกล้เคียง

บา-ลา-รูกะ-ประ-บหะ-มิน-ดระ-นี-ละ-จะ-ติ-ลัม/บหัส-มาง-กะ-รา-โกช-ชวะ-ลัม/
ฉาน-ตัม/นะ-ดะ-วิ-ลี-นะ-จิต-ตะ-ปะ-วะ-นะ-มัม/ฉา-รตุ-ละ-จะ-รมา-ม-บะ-รัม ।
บระ-หมะ-จโยหิ/สะ-นะ-กา-ติ-บหิ/ปะ-รี-วฤ-ตัม/สิธ-ด-โทหิ/สะ-มา-รา-ดหิ-ตัม
อา-เตร-ยัม/สะ-มุ-ปา-ส-มะ-เห/หฤ-ติ-มุ-ตัม-ดหเย-ยัม-สะ-ดา/โย-กิ-บหิ ॥

ด้วยความสุขที่เปี่ยมล้นในใจ ข้าฯ ขอไหว้ พระทตดาเตรยะ ผู้มี
รัศมีเหมือนพระอาทิตย์ขึ้นใหม่ ผู้มีมุนมวยผมสีเหมือนมรกต ผู้มีสีของ
ร่างกายขาวด้วยขี้เถ้า (ทาดัว) ผู้สงบ ผู้ได้ผสมผสานลมคือใจเข้ากับเสียง
ดนตรี ผู้นั่งหนังเสือ ผู้ถูกแวดล้อมโดยพวกฤาษีที่รู้พรหม (กลายเป็นพรหม)
มีसनฤาษีเป็นต้น ผู้ถูกบูชาโดยพวกสิทธิ์ทั้งหลาย (ผู้สำเร็จที่มีอำนาจ
เหนือธรรมชาติ) และผู้ที่พวกโยคีทั้งหลายนึกถึงในสมาธิตลอดเวลา

ตรีมูรติ

ศาสตราจารย์ ดร. ผาสข อินทราวุธ

ตรีมูรติ

เมื่อกล่าวถึงคติตรีมูรติในศาสนาพราหมณ์ ย่อมเป็นที่เข้าใจกัน โดยทั่วไปว่าเป็นการสื่อความหมายถึง เทพผู้ยิ่งใหญ่ ๓ องค์ ในศาสนาพราหมณ์ คือ

พระพรหม ผู้สร้าง (Creator) พระองค์หนึ่ง
พระวิษณุ หรือ พระนารายณ์ ผู้รักษา (Preserver) พระองค์หนึ่ง
พระศิวะ หรือ พระอิศวร ผู้ทำลาย (Destroyer) พระองค์หนึ่ง
เทพทั้งสามองค์นี้เรียกว่า “ตรีมูรติ” แปลว่า “รูปสาม” ตามลักษณะที่แสดงให้เห็นเป็นธรรมาธิษฐาน ว่าโลกมี ๓ สภาวะ คือ

โลกมีการตั้งขึ้น (อุตปาท)

มีการรักษาหรือการดำรงอยู่ (สถิติ)

และมีการสลายไป (ภังคะ) ในที่สุด

การบูชาเทพเจ้าทั้งสามนี้ (พระพรหม พระวิษณุ และพระศิวะ) เป็นรูปของบุคคลาธิษฐาน ถือว่าเป็นการบูชาเพื่อให้รับรู้และเข้าถึง สภาวะธรรม ๓ ประการ ซึ่งอยู่คู่กับโลก

ความจริงคติ “ตรีมูรติ” นี้มีรากฐานมาจากคุณสมบัติสำคัญ ๓ ประการของเทพแห่งแสงอาทิตย์ (กลุ่มอาทิตย์เทพ) ในยุคพระเวท

๑. คุณสมบัติของแสงอาทิตย์ที่ให้ความอุดมสมบูรณ์แก่โลก

๒. คุณสมบัติของแสงอาทิตย์ที่ให้ความสว่างแก่โลก

๓. คุณสมบัติของแสงอาทิตย์ที่ร้อนระอุ จนสามารถทำลายสิ่งต่างๆ ด้วยการเผาไหม้

ยุคพระเวทตอนต้น

วรุณ มิตระ และอрымัน (อрымมน) ซึ่งเป็นกลุ่มอาทิตยเทพได้รับยกย่องให้เป็น ตริมูรติ มีหน้าที่ควบคุมดูแลแสงอาทิตย์ แสงจันทร์ ลม น้ำ และฤดูกาลทั้งหมดโดยเฉพาะเทพมิตระได้รับยกย่องให้เป็นเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์แห่ง พืชพันธุ์ ธัญญาหาร เทพทั้งสามจะแบ่งหน้าที่กันอย่างเด่นชัด คือ

มิตระ เป็นเทพผู้คอยปกป้องดูแลโลกในเวลากลางวัน

วรุณ เป็นเทพผู้คอยปกป้องดูแลโลกในเวลากลางคืน

อрымัน (อрымมน) เป็นเทพแห่งสวรรค์

ยุคพระเวทตอนปลาย

กลุ่มอาทิตยเทพทั้ง ๓ องค์ ซึ่งถือ กำเนิดมาจากเทพของอิหร่าน (เปอร์เซีย) ได้ถูกลดบทบาทลง มีหน้าที่ เพียงควบคุมดูแลแสงอาทิตย์และเพิ่มจำนวนเป็น ๑๒ องค์ เพื่อกำกับ ดูแลแสงอาทิตย์ ๑๒ เดือน (ครบรอบ ๑ ปี) โดยมีเทพวิษณุเป็นองค์ที่ ๑๒ และมีบทบาทสำคัญในการก้าว ๓ ก้าว เพื่อควบคุมโลกทั้ง ๓ (ก้าว ๓ ก้าว หมายถึงแสงอาทิตย์ ๓ เวลา คืออาทิตย์ขึ้นตอนเช้า อาทิตย์ ตอนเที่ยง และอาทิตย์ตกตอนเย็น) นอกจากนี้เทพวิษณุยังได้รับหน้าที่ ให้เป็นเทพผู้ปกป้องรักษาโลก ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ส่งให้เทพวิษณุได้รับ ยกย่องเป็น ๑ ในตริมูรติในยุคต่อมา

กลุ่มเทพของชาวอารยะ คือ วายุ (ลม) อัคนี (ไฟ) และสุริยะ (อาทิตย์) ได้รับยกย่องเป็นกลุ่มเทพตริมูรติแทนที่กลุ่มอาทิตยเทพ และท้ายสุดพระอินทร์ (พายุฝนและสายฟ้า) ได้มาแทนที่พระวายุ โดยมีการจัดแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน คือ

พระอัคนี ได้รับยกย่องเป็นเทพแห่งพื้นดิน

พระวายุ หรือพระอินทร์ ได้รับยกย่องเป็นเทพแห่งบรรยากาศ

พระสุริยะ ได้รับยกย่องเป็นเทพแห่งท้องฟ้า